

Telegraful Român

Organul oficial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și SIBIU și al Episcopilor CIUJ și ORADEA

Abonamentul

pentru parohii cl. I Lei 800; cl. II Lei 600; cl. III Lei 500. Particulari Lei 500. Autorități și străinătate Lei 1000. De sprijin Lei 1500. Pentru America 10 Dolari.

Articolele și corespondența

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, str. 1 Mai 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază. — Scrisorile nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor

un cm.² 12 Lei pentru odată; dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător. Inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI Telegrafului Român, Sibiu, strada 1 Mai Nr. 35.

Nr. 78/1951

Chemarea CONDUCĂTORILOR CULTELOR RELIGIOASE DIN R. P. R.

În ziua de 19 Decembrie 1950, din inițiativa I. P. S. Justinian, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, s'a ținut la Patriarhia Română o consfătuire a conducătorilor cultelor religioase din Republica Populară Română, la care au luat parte:

I. Vásárhely, Episcopul Bisericii Reformate, Dr. Friedrich Müller, Episcopul Bisericii Lutherae C. A., Tihon Cacealchin, Mitropolitul Bisericii Creștine de rit vechiu (Urovenească), Dr. Kiss Alexa, Episcopul Bisericii Unitariene, Dr. Moses Rosen, Șef Rabinul cultului mozaic, Carol Nicodemus, locșitorul Superintendentului Bisericii Evanghelice S. P., Dumitru Florea, președintele cultului adventist de ziua a 7-a, C. Adorian, vicepreședintele cultului baptist, Iacob Mehmet Muftiu, șeful cultului musulman, Arhimandrit Vasken Balgian, șeful Bisericii Armene, Gheorghe Oprea și David Teodorescu, conducătorii cultului creștinilor după Evanghelie și Gheorghe Bradin, șeful cultului pentecostal.

Consfătuirea a fost prezidată de I. P. S. Patriarh Justinian, care în cuvântul de deschidere, a înfățișat roadele pe care le-a avut cea dintâi consfătuire a șefilor de culte din Republica Populară Română, ținută la 23 Iunie 1949, subliniind totodată și noua atitudine stabilită în relațiile dintre culte, care — în locul vechilor dușmăni și lupte interconfesionale — au pus la temelie legăturilor dintre ele, înțelegerea și respectul fiecăruia, pentru credința celuilalt. I. P. S. Patriarh Justinian a arătat apoi datorită ce revine credincioșilor tuturor cultelor de a lupta, alături de toți oamenii pașnici din lume, pentru apărarea păcii — bunul cel mai de preț al omenirii.

I. P. S. Mitropolit Sebastian Rusan a făcut o expunere asupra Congresului Mondial al Partizanelor Păcii dela Varșovia, unde I. P. S. Sa a reprezentat atât Biserica Ortodoxă Română, cât și celelalte culte din Republica noastră Populară.

În urma discuțiilor la care au luat parte toți participanții la consfătuire, a fost adresată o chemare tuturor credincioșilor din țara noastră.

Iubiți credincioși,

Pentru întâia oară în istoria scumpei noastre țări — care a fost sfâșiată în trecut, de atâtea lupte și dușmăni dintre fiii ei de felurite naționalități și credințe religioase — păstorii sufletești ai tuturor credincioșilor din Republica Populară Română își îndreaptă, laolaltă, cuvântul lor de povățuire și îndrumare, către voi cei ce purtați în inimile voastre o caldă credință religioasă.

Noi știm că sunt diferite graiurile în care noi mărturisim pe Dumnezeu, după

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Crișana și Maramurăș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

Pe temeiul articolelor 95, 97 și 98 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române, aprobat prin Decretul Nr. 233 din 23 Februarie 1949 al Prezidiului Marei Adunări Naționale al Republicii Populare Române, prin aceasta convocăm și declarăm convocată Adunarea eparhială provizorie a Arhiepiscopiei Noastre în sesiune ordinară, pe ziua de Duminică 28 Ianuarie 1951, ora 9 dimineața, în biserica Catedrală din Sibiu, când se va oficia sfânta Liturghie și Chemarea Duhului Sfânt, după care va avea loc deschiderea Adunării și ținerea ședințelor în locul designat spre acest scop.

Dat în Sibiu, la 10 Ianuarie 1951.

Nicolae,
arhiepiscop și mitropolit

cum diferite sunt chipurile în care ne închinăm Lui și năzuim spre mântuire. Dar știm că mai presus de acestea, toți credem în același Dumnezeu-Creator — ale cărui porunci suntem datori să le împlinim — și că toți iubim cu aceeași dragoste fierbinte patria noastră, Republica Populară Română. Din această râvnă pentru împlinirea voinței lui Dumnezeu, pe calea arătată fiecăruia de Biserica sa și din patriotismul cald al tuturor, a izvorât și o atitudine nouă, de respect reciproc și de armonioasă conlucrare pe țărâm social, între credincioșii și slujitorii Bisericilor noastre. Noi socotim această nouă orientare în relațiile dintre culte, drept pornire pe drumul împlinirii adevăratelor porunci ale lui Dumnezeu, care — ca Tatăl al tuturor oamenilor — dorește să fie în lume pace și bună înțelegere.

Dar noi suntem datori să recunoaștem că această minunată armonie între Bisericile noastre nu ar fi fost cu puțință, dacă nu s'ar fi statornicit de către cârmuirea cea nouă și dreaptă a țării noastre, o deplină libertate religioasă și o desăvârșită egalitate în fața legilor, pentru toate cultele. Ne amintim cu inimile îndurerate de ura și desbinarea pe care le-au semănat între noi, cu ani în urmă, acei ce voiau să tragă foloase din luptele interconfesionale. Ne amintim cât sânge frățesc a curs, câte suferințe și lacrimi au umplut pământul, în urma vrăjmașilor așăfate din umbră de cei ce nu aveau nimic sfânt în sufletele lor. Mulți s'au lăsat ademniți de valul de ură semănată de dușmani, mulți au părăsit calea cea dreaptă, poruncită de

Dumnezeu. Dar Cerescul Părinte, care-și iubește făpturile Sale, ne-a arătat iară drumul pe care-l pierdusem. Acesta este drumul păcii, pe care suntem datori să nu-l mai părăsim niciodată.

Iubiți credincioși,

Pacea este într'adevăr cea mai sfântă poruncă a lui Dumnezeu. Voi toți — fiecare în graiul și credința sa — ați cerut în rugăciunile voastre de multe ori, ca pacea să domnească în lume. Dar iată că astăzi pacea este primejduită de svârcolirile celor ce încearcă să arunce omenirea într'un nou măcel. Unii cârmuitori de state, înfricoșați de ziua în care propriile lor popoare le-ar cere socoteală pentru nedreptățile pe care le fac, socotesc că pot să întârzie trezirea conștiinței omenesci, deslănșuind alte războaie și înecând pământul în alte valuri de sânge nevinovat. Împotriva lor se ridică, însă, și voința dârză a popoarelor dornice de pace și mânia lui Dumnezeu. Milioane și milioane de oameni cinstiți, din toate neamurile și de toate credințele, nu mai voiesc să se lase jertfiți. Ei nu mai voiesc să-și verse sângele, ucigându-se unii pe alții, semănând iarăși ruine și moarte pe întinsul pământului. Ei își dau seama că, muncind în pace și libertate, pot trăi în bună înțelegere și armonie. Ei își spun astăzi cuvântul, în chip hotărât; delegații a milioane de oameni, întruniți la Varșovia în zilele de 16—22 Noembrie 1950, au arătat care este voința adevărată a lumii întregi, au înfățișat țelurile pașnice ale omenirii și au mărturisit hotărârea nesdruncinată a oamenilor cinstiți de a apăra pacea. Printre cei ce au

făcut să se audă la Varșovia vrerea popoarelor, s'au aflat sute de reprezentanți ai tuturor credințelor religioase din lume, dovedind astfel că „Pacea” este într'adevăr porunca dumnezeiască, spre care năzuiesc toți credincioșii de pe pământ.

Strădaniile Congresului dela Varșovia se întâlnesc, așa dar, cu nădejdele voastre, iubiiții noștri frați. Hotărârile sale de a cere tuturor statelor să întocmească legi pentru apărarea păcii și pentru osândirea celor ce pregătesc noi războaie, sunt scumpe inimilor noastre. Cu bucurie vedem că printre țările care s'au grăbit să întocmească asemenea legiuiri, menite să fie adevărate scuturi ale păcii, se află și scumpa noastră patrie, Republica Populară Română.

Legea pentru apărarea păcii — aprobată zilele trecute de Marea Adunare Națională — prevede pedepse aspre pentru toți aceia care, cu gândul, cu scrisul, sau cu fapta lor, ar îndemna la noi măceluri. Asemenea legi au fost și vor fi întocmite și în alte țări libere și iubitoare de pace. Asemenea legi vor fi prezentate spre aprobare, de toate popoarele din lume, guvernelor lor, pentru că uriașă este puterea popoarelor, când își dau frățește mâna, pentru a-și apăra viața lor.

De aceea, noi suntem încredințați că împlinirea hotărârilor dela Varșovia, prin lupta fără odihnă a Consiliului Mondial al Păcii și prin sprijinul neprecupețit al tuturor oamenilor doritori de pace din lume, va fi încununată de biruință. Dar, pentru ca această biruință să fie cât mai grabnică, pentru ca pacea să-și întindă cât mai neîntârziat puterea ei binefăcătoare pretutindeni și peste toți cei harnici și cinstiți, este necesar ca fiecare dintre noi să devină un hotărât luptător pentru pace. Fiecare dintre noi poate să aducă partea sa de contribuție, în această uriașă luptă, ce se poartă azi, pentru cauza sfântă a păcii.

Dar, poate unii dintre voi se vor întreba: „Cum pot eu, un singur om, să apăr pacea și să stăvilesc, cu slabele mele puteri, deslănțuirea unui nou măcel?”

Răspunsul este limpede: Mai întâi nu ești „unul singur”. Sute de milioane de oameni simpli, cinstiți și muncitori ca tine, s'au ridicat ca un zid de nesdruncinat împotriva războiului. Multe sute de milioane de oameni sunt hotărâți să apere viața pașnică a copiilor lor, tihna căminelor lor, munca și roadele strădaniilor lor, de focul nimicitor al războiului. Tu, iubite închinător și mărturisitor al lui Dumnezeu, în graiul și credința ta, pe care nimeni nu ți-o îngrădește, ești doar unul dintre aceștia... Dacă și tu și fiecare dintre cei ce iubesc pacea, tot atât de fierbinte ca și tine, va fi dârz în hotărârea lui de a o apăra, atunci sutele de milioane de oameni pașnici vor alcătui o oștire de neînving.

Se cuvine a ști apoi, că în toate colțurile pământului, cel ce dorește pacea are felurite chipuri de a lupta pentru apărarea ei.

Iubiții noștri frați,

În țara noastră, voi toți puteți să vă arătați vrednici de Creatorul pe care-L cinstiți și-L slăviți în credința voastră, luptând fără odihnă pentru pace.

Țara noastră este una din acele țări pașnice, în care și cârmuitorii Statului și poporul muncitor, sunt uniți în aceeași hotărârea de a îndepărta din lume primejdiile războiului. Asemenea țării noastre

Dumnezeu și Preoția

— Povețe din Sfinții Părinți —

Dumnezeu a așezat preoția (3 Moisi 8, 12). Cel Prea Înalt cheamă (Filip. 5, 14), alege (Ioan 15, 16) și sfințește (Mat. 28, 19) pe slujitorii Săi (2 Cor. 6, 4). Împăratul Măririi îi trimite (Ioan 20, 21) în slujba tainelor Lui (1 Cor. 4, 1) și la păstorirea turmei Sale (Fapt. 20, 28). Sf. Ioan Gură de Aur cu înălțimea gândului său smerit înțelegând aceasta mărturisește atât de limpede: „Preoții își îndeplinesc pe pământ slujba lor, dar săvârșesc lucrare cerească, pentru că nu om, nici inger, nici arhanghel și nici un fel de făptură nu a

mai sunt și alte multe state pașnice, care — sub îndrumarea și cu ajutorul Marii Uniuni Sovietice — își clădesc o viață nouă și fericită. Toate aceste țări, împreună cu toți oamenii pașnici din lume, alcătuiesc marea oștire a păcii. Și cu cât vor fi mai puternice și mai bogate aceste țări, cu atât va fi mai mare teama afăpturilor la războaie, de a deslănțui noi măceluri.

Muncind, deci, pentru înflorirea și întărirea Republicii noastre Populare, noi luptăm pentru pace.

Muncind pentru o viață fericită a poporului nostru muncitor, noi luptăm pentru pace.

Muncind pentru îmbelșugarea caselor noastre, noi luptăm pentru pace.

Muncind pentru viitorul copiilor noștri, noi luptăm pentru pace.

Dela 1 Ianuarie 1951, poporul nostru pășeste pe calea celui dintâi Plan Cincinal, dealungul căruia — prin muncă chibzuită și plină de râvnă — viața noastră a tuturor va deveni tot mai frumoasă și mai bună, iar scumpa noastră patrie va deveni tot mai puternică și mai înfloritoare. În același timp poporul nostru își încordează puterile și pentru îndeplinirea planului de electrificare a țării, care face mai ușoară și mai roditoare munca noastră a fiecăruia.

Închinându-vă toate strădaniile voastre, pentru împlinirea acestor planuri de gospodărire obștească, voi vă veți arăta — prin fapte, nu prin vorbe — cetățeni devotați ai Republicii Populare Române și fii vrednici ai Bisericii voastre, căci veți lupta pentru pace.

Fiecăruia dintre voi, Dumnezeu i-a statornicit aceeași poruncă: **pacea.**

Fiecăruia dintre voi, credința sa îi dă același îndemn: **pacea.**

Fiecăruia dintre voi, sufletul îi mărturisește aceeași năzuință: **pacea.**

Iar vouă, tuturor, noi — cârmuitorii Bisericii voastre — vă facem aceeași pârintească povăzuire:

Fiiți împlinitori poruncilor lui Dumnezeu: luptați pentru pace;

Fiiți credincioși altarelor voastre: rugați-vă pentru pace;

Fiiți cetățeni devotați patriei voastre scumpe: munciți pentru pace.

Pe acest drum, rugăm pe Dumnezeu, Părintele nostru al tuturor, să binecuvinteze strădaniile voastre.

† JUSTINIAN,

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române.

(Urmează mai departe semnăturile celorlalți șefi de culte).

așezat această vrednicie, așa orânduindu-
ca aceia care trăesc în trup, să împlinescă
slujbă îngerească”.

Aceasta s'o înțelegi și tu, în toată limpezimea ei, preot al lui Dumnezeu: inger al Domnului (Maliahi 2, 7) și sol al lui Iisus Hristos în lume (2 Cor. 5, 20)

Când îți desmierzi privirea în frumusețea fapturilor din largul firii și când cumpănești cu mintea orânduiri lor înțelepte, o mireasmă de mulțumire îți umple sufletul gândindu-te că tu ești „chemat” în slujba Aceluia care le-a făcut pe toate acestea, despre care scrie atât de mișcător același sf. Părinte: „Ce este Dumnezeu? Am întrebat pământul și el mi-a răspuns: eu nu sunt. Am întrebat mările și adâncurile și toate ființele care mișună în ele și toate mi-au răspuns: noi nu suntem Dumnezeu tău, întreabă de cele mai înalte. Am întrebat apoi zefirul cel dulce și mi-a răspuns văzduhul tot și toate ființele aerului: Greșește Anaximene, noi nu suntem Dumnezeu. Am întrebat apoi cerul cu soarele și luna și stelele și toate răspunseră într'un glas: Noi nu suntem Dumnezeu pe care îl cauți tu. Și grăit-am atunci către toate lucrurile dimprejur: ziceți că voi nu sunteți Dumnezeu meu, dacă nu sunteți spuneți-mi măcar ceva despre El. Și ele toate răspunseră în graiu puternic: *El ne-a zidit pe noi!*”

Când zărești cum se opintește toată suflarea omenească din jurul tău să cunoască lumea prin simțuri și pe Făcătorul a toate tot așa, un val de mângâiere ți se strecoară în suflet, la gândul că tu, ca preot, ești „ales” să fii vestitor al credinței printre fiii oamenilor, ca prin ochii ei să vadă și să cunoască pe Acela care-i: Duhul Adevărului (Ioan 3, 33) și „pe care nimenea dintre oameni nu L-a văzut cu ochii trupești și nici nu poate să-L vadă” (1 Tim. 6, 16), despre ce ne încredințează Fericitul Augustin în pilduirea: „Trimisum-am odată simțurile în lume să-L caute și să-L descopere pe Dumnezeu. Ele porniră îndată și se așternură lucrului, dar ochii nu-L putură vedea fața, urechile nu-L putură auzi cuvântul, mâinile nu-L putură pipăi și picioarele nu-L putură ajunge. Desnădăjduite, se întoarseră ele atunci la mine și îmi grăiră:

Duh este Dumnezeu, nevăzut și necuprins; numai inima îl poate simți aici pe pământ, prin credință, iar sufletul îl va vedea odată față către față, în împărăția cerului”.

Când vezi cum se scurg anii în noianul vremii, ca valurile riurilor în matca mării, ți se aprinde o rază de bucurie în suflet, socotind că tu ești „sfințit” celui veșnic și neschimbat, despre care zice Fer. Augustin: „Anii Tăi, o Doamne, sunt o singură zi și ziua aceea este pururea azi, iar acel azi este veșnicia” și despre care înseamnă și sf. Ioan Gură de Aur: „Vasul nu este apă, trupul nu este culoare, aierul nu este lumină și căldură și nici sufletul înțelepciune... Ele, însă, se pot schimba... Vasul se poate goli de apă, trupul poate pierde din culoare, aierul se poate întuneca și răci, sufletul se poate lipsi de înțelepciune, numai viața lui Dumnezeu, care singură este viață adevărată, nu este supusă schimbării, ea făcând parte din esența substanței și ființei lui Dumnezeu”.

Când simți cum apasă de greu asu-

pra minții și inimii aripa de plumb a îndolelii în luminile și puterile misiunii tale, și se luminează ceriul sufletului de soarele credinții că tu ești „trimis“ să fii gornistul Celui Atotștiutor, Atotînțelept și Atotputernic, Pronietorului lumii văzute și nevăzute și să fii purtătorul încrederii în hotărârile Sale. Cât de nefățărît cheazășuiește sf. Policarp de Smirna: „Suntem altarul aceluia Dumnezeu care supraveghează totul și care nu scapă nimic din vedere, nici gândurile și închipuirile minții și nici tainele inimii“. Și cu câtă țărîe asigură sf. Ioan Gură de Aur că „încrederea este lanțul de aur, care spânzură din cer și pe care se urcă sufletul nostru spre cele de sus“.

Când te trezești izbit și copleșit de valurile negre ale păcatului cu care lupți, simți cum înfloresc primăvara în grădina sufletului tău, la amintirea luminoasă că tu ești „slujitorul“ Aceluia care este: Dumnezeu dragostei, Tatăl bunătății și Părintele milostivirii. Cât de nimerit lămurește sf. Vasile cel Mare: „Dumnezeu... nu așteaptă nimic altceva de la noi, decât să-L iubim și să-L deschidem altarul sufletului, ca El să se sălășluiască acolo și noi în El“. Cât de hotărît întărește sf. Chiril în catehizare că „dacă s'ar topi în una singură toate limbile din lume, nici atunci n'ar putea lăuda cu vrednicie bunătatea și milostivirea lui Dumnezeu“. Cu câtă gingășie grăiește sf. Efrem Sirul: „Încă înainte de a atinge păcătosul ușa pocăinții, Tu i-o și deschizi, Doamne! Încă înainte de a cădea la picioarele Tale, Tu îi și întinzi brațele! Tu încă înainte de a vărsa întâia lacrimă a căinții, îl și copleșești cu milostivirea Ta!“ Iar sf. Ioan Gură de Aur biruiește toată împotrivirea cu icoana grăitoare:

„Uită-te numai la scânteia care cade în mare. Cât de iute se stânge. Ceea ce este scânteia pentru mare, aceea este și răutatea omenească pentru bunătatea dumnezească; ba mai mult căci marea este îngredită între țărîmuri iar bunătatea și milostivirea dumnezească este nemărginită“.

Când tu nu ai nesocotit (1 Tim. 4, 14) ei ai încălzit harul lui Dumnezeu, care este întru tine (2 Tim. 1, 6); când pâinea ta de toate zilele ți-a fost slava lui Dumnezeu; când înveți fără sminteală și fără șovăeală adevărul Evangheliei (Colos. 1, 5); când slujești cele sfinte cu sfințenia cu care și-a slujit Hristos liturgia Crucii; când ai luptat și lupți, până la sângerare pentru surparea păcatului și pentru zdrobirea robiei sufletului și nu ești înțeles, aduși aminte că „drept este Dumnezeu“ (Rom. 3, 3) și răsplată deplină îți va dăruia ție (2 Ioan 1, 8) și pedeapsa judecării celor răi (Matei 5, 22). Cât de lămurit învață sf. Ciprian despre răsplata și pedeapsa dumnezească: „Creat-a Dumnezeu raiul, dar nu și-a uitat nici de iad; făgădui-a loc de odihnă, dar lăsat-a și osândă vecinică“. Iar despre mersul dreptății dumnezești, ia seama sf. Ilarie, zicând: „Dreptatea lui Dumnezeu are picioare de lână și mână de fier, adică încetineala judecării o întregește asprimea pedepsei“.

De aceea slujba ta și de acum înainte împlinește-o cu toată inima (2 Tim. 4, 5), ca să iai cununa biruinții (Colos. 2, 18).

Prot. A. NANU

Plan de muncă

Planul Cincinal prevede sarcini precise în toate domeniile de activitate. Acesta este un îndemn și pentru instituțiile bisericesti să-și planifice activitatea și să și fixeze obiective mai mari, pe care să le realizeze în cinci ani. Când toată activitatea poporului și a statului este planificată, instituțiile Bisericii nu fac excepție. Afară de colaborarea — prin munca de lămurire și participare activă — la realizarea planului cincinal, antrenând masele de credincioși în efortul creator colectiv, aceste instituții își pot fixa obiective proprii, care aparțin domeniului lor specific de activitate.

Amintim în acest sens inițiativa corpului profesoral de la Institutul Teologic Universitar din Sibiu. În cadrul planificării activității lor, afară de puncte generale valabile în învățământ — s. ex.: cursurile, viața studentească, manualele, activitatea extrașcolară etc. — profesorii acestui Institut și-au luat angajamentul ca în cinci ani să termine redactarea unei Biblii comentate. Nu e vorba de un comentariu extins cu discuții filologice de pedanterie științifică, ci de un comentariu care, bazat pe ultimele rezultate științifice, redă într-o limbă clară și concis înțelesul Sf. Scripturi pentru orice credincios, care vrea să se adape din învățăturile ei sfinte. Este o operă de acută necesitate pentru dreptcredincioși întrucât Biblia a pătruns în multe case ale credincioșilor noștri fie în edițiile Sf. Sinod, fie în alte ediții. Dar nu tot cel ce citește Biblia o și înțelege. Adesea poate ajunge la înțelesuri greșite sau poate fi indus în eroare de interpreți falși ai Bibliei. De aceea e nevoie de o cheie a talmăcirii, un ghid al înțelesului, care să îndrumeze pe cetitorul dreptcredincios al Sf. Scripturi la adevăratele sensuri ale textului ei și astfel Biblia să nu fie prilej de poticneală și de rătăcire, ci prilej de întărire și luminare a credinței dreptmăritoare. Mulți dintre credincioșii noștri cetitori ai Bibliei ar putea răspunde la întrebarea: „înțelegi tu ce citești?“, cu cuvintele etiopeanului adresate diaconului Filip: „Cum aș putea înțelege, dacă nu mă va călăuzi cineva?“ (F. Ap. 8, 30—31). Biblia comentată vrea să fie o astfel de călăuză a adevăratului înțeles al cuvintelor și învățăturilor ei.

Aceasta este sarcina pe care și-a luat-o corpul profesoral al Institutului Teologic din Sibiu în cadrul planului cincinal. S'a fixat pentru aceasta o comisie compusă din P. C. Părinți Profesori: N. Neaga și N. Ciudin (Vechiul Testament), Sofron Vlad și Gr. T. Marcu (Noul Testament). Activitatea lor teologică de până acum e o garanție că misiunea aceasta măreață va fi dusă la bun sfârșit și Biblia comentată va fi nu numai un monument al literaturii teologice, ci și un îndrumător sigur în propovădania preoțimii și lectura biblică a poporului dreptcredincios. Astfel comorile harului care zidesc sufletele celor credincioși, se vor descoperi în toată splendoarea lor tuturor celor râvnitori întru cetera Bibliei.

Astfel prin activitatea sa multilaterală și prin această nouă sarcină de muncă Institutul Teologic din Sibiu se încadrează în marele efort de ridicare a nivelului material și cultural al poporului muncitor. Căci Biblia este izvorul nebănuitelor progrese duhovnicești, marele rezervor al energiilor spirituale, ce fructifică viața dreptcredincioșilor în toate domeniile.

Cu Dumnezeu înainte!

T. R.

ACTIVITATEA TIPOGRAFIEI ARHIDIECEZANE ANUL 1857

a) Cărți retipărite:

1. *Octoiul cel Mic*. Sibiu Tip. diecezană, 1857, în-8°, 285 pag. La sfârșit, pe trei pagini nenumerotate, adaugă pascalia și „învățătura asupra înțelesului pascaliei“. Textul cirilic, numerotarea paginilor cu arabe. (Biblioteca mitr. Nr. 1029).

2. *Abecedar nemțesc pentru școlile populare* (de Sava Popovici Barcianu). (Vezi: *Compendiu*, p. XV; Popea, p. 326 și Tulbure, p. 133).

3. *Carte de conversațiune și Vocabulariu german și român*, prescurt lucrat pentru Germani și Români (de Sava Popovici Barcianu), ed. II-a. (Vezi: *Catalogul bibliotecii mitr. Șaguna*, sub Nr. 1047 și a doua oră, pe foaia 71 a aceluiaș catalog, sub Nr. 20).

b) Cărți noi:

4. *Biblia*. În Iunie 1857 era tipărită jumătate din Biblie și se spera ca până în primăvara anului 1858 să fie terminată. Vezi: O. Ghibu, *Correspondența lui Șaguna* (cu protopopul Timișoarei Meletie Dregheci), *Tel. Rom.* 1905, p. 527.

5. *Teologia Pastorală pentru preoții de lege ortodoxă răsăriteană*. Tipărită cu binecuvântarea Eclesienței Sale Preasfințitului Domn Andrei baron de Șaguna, Sibiu, în Tipografia episcopescă 1857, în-8°, 240 p. În loc de prefață, pe primele 9 pagini, dă o „Introducere în învățătura pastorală“. Textul în cicero și mittel cirilic. Prețul 1.50 cor. (Bibl. mitr. Nr. 4468).

6. *Tâlculia Evangheliilor, în Duminecele Învierii și ale Serbătorilor*. Tipărită cu binecuvântarea Eclesienței Sale Domnului Andrei Barone de Șaguna, Sibiu, Tipografia episcopescă 1857, în-8°, 206 p. Prețul 1 fl. și 10 cr. M. C.

Asupra unei prime ediții a Tâlcului Evangheliilor în 1854 am scris în *Tel. Rom.* 1950, Nr. 29—31. Cred necesar a mai adăuga că o ediție din 1854 nu se află înregistrată nici în catalogul bibliotecii Mitr. Șaguna. Mențiuni despre această ediție se fac în manuscrisul Memoriilor, atât în prima cât și în a doua redactare făcută de însuși Șaguna, apoi în *Compendiu de drept*, la Popea și Tulbure.

În schimb, în catalogul bibliotecii Mitrop. Șaguna sub Nr. 250 este înregistrată „ediția I din 1857 și a II din 1860“. Ediția din 1857, care se află în Biblioteca mitropolitană sub Nr. 2300, nu-i menționată în *Compendiu*, *Memorii*, la Popea și Tulbure. Putem admite acum a doua ipoteză; anul 1854 indică data când Tâlcul Evangheliilor a fost dat la tipar, iar 1857 de pe foaia de titlu, data când a apărut. Cazuri asemănătoare mai avem cu *Octoiul Mare* și *Ciaslovul bogat*. În însemnările zilnice Șaguna a menționat data când a dat-o la tipar. Cartea a trebuit însă să-și amâne apariția până în 1857 din cauza tipăririi Mineelor, *Kiriadromionului* și a altor peste 30 cărți de primă necesitate bisericască și școlară.

Circulara Nr. 538 din 14 Iunie 1857 aduce la cunoștința clerului că „acum de curând a ieșit de sub tiparul tipografiei noastre diecezane Tâlcul Evangheliilor“, a cărei lipsă „au simțit-o fiecare creștin în parte, care au dorit cât de puțin a spori întru învățătura evanghelică“. Nici o circulară înainte de aceasta nu face menționarea Tâlcului Evangheliilor.

Textul ediției lui Șaguna este reprodus, cu foarte mici modificări de limbă, după ediția apărută în tipografia Universității din Buda la 1835 sub îngrijirea lui Constantin Diaconovici, directorul școlilor naționale — ediție „din cea slavo-serbească întoarsă“.

Spre deosebire de cea de la Buda, ediția șaguniană nu reproduce prefața și post-fața, iar cuprinsul îl dă la sfârșit. Caracterul tiparului

„Fiți împlinitori ai cuvântului, nu numai ascultători“

O nouă Facultate ortodoxă

Asigurarea libertății de conștiință și libertatea exercitării cultelor religioase este în regimul de democrație populară o realitate concretă. În cadrul ei, Biserica noastră își poate organiza și întreține trei Institute teologice, de grad universitar.

Acum ne vine știrea deosebit de îmbucurătoare că în Republica Populară Cehoslovacă, Biserica ortodoxă și-a primit prima ei Facultate de Teologie, potrivit deciziei guvernamentale din 26 Iulie 1950.

La 3 Octombrie 1950 a avut loc la Președinția Consiliului de miniștri, solemnitatea depunerii jurământului din partea corpului profesoral. În fruntea lui se află ca decan, profesorul Dr. Iosif Hradil, care s'a adăpat la luminile ortodoxiei românești și ani de-a rândul a fost profesor la Academia Teologică din Sibiu. Sediul Facultății a fost deocamdată stabilit la Prešov în Slovacia, unde sunt date toate condițiile unei bune funcționări.

În cuvântul său, decanul Hradil subliniază largă înțelegere a Guvernului țării pentru nevoile Bisericii ortodoxe din Cehoslovacia, exprimată și prin recenta decizie, care promovează educarea cadrelor de clerici într'un Institut propriu. Acest fapt are drept urmare și legământul solemn, că nădejile puse în Institut, în corpul profesoral și în activitatea lui, va duce la roadele așteptate de popor și de conducătorii lui. Iar în cuvântarea sa inaugurală, I. P. S. Mitropolit-exarh Elefterie urează spor îmbelșugat la muncă, cu dorința ca învățământul teologic să dea atenție cuvenită, nu atât unei expunerii școlare sistematice rigide, cât în deosebi educației practice și de trăire, adresându-se inimii și caracterului, spre a crește păstori vrednici, legați de popor și de lupta pentru pace. Cursurile academice au început în ziua de 15 Oct. 1950.

Din partea noastră urăm Facultății surorii de teologie ortodoxă din Cehoslovacia, precum și decanului ei, distinsul nostru fost coleg, mult spor la muncă.

incă este asemănător: textul Evangheliilor la ambele este cu literă mijlocie, iar cuprinsul, tâlcul și învățăturile, în cicero cirilic.

7. *Tâlcul cel mai nou al visurilor.* Sibiu, Tipăritura și editura tipografiei episcopale, 1857, în-8° mic.

Exemplarul ce l-am văzut e incomplet și se află în biblioteca Bruckenthal sub Nr. XV G. n. M. t. I/8, având numai 16 pagini, până la lit. M. Prefața, intitulată „Învățătură”, dă o explicație științifică a visurilor care sunt puse pe seama constituției biopsihice a persoanei.

„De aceea noi să nu răzimăm prea tare în visuri, căci asta nu o iartă religia de fel, fiindcă este un semn de credință deșartă și de păgânism”.

Publicarea acestei cărți este un avertisment dat credincioșilor care înclină spre o accepțiune superstițioasă a visurilor.

Poziția editorului este din acest punct de vedere conformă cu datele contemporane ale științei și cu învățătura eternă a Bisericii.

În acest an s'au mai tipărit *protocoalele școlare, parohiale și contracte pt. învăță ori* (cf. Circulara 628/1957).

Pr. I. Beju

(Va urma)

„Ferițiți sunt făcătorii de pace,
că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema”
Mat. 5, 9.

Întoarcere

*În crisalida sufletului meu
Se 'nchid furtuni de gând mereu,
O pâclă 'ntunecată de dureri
Îmi învelește trupul cu poveri.*

*Din nou mi s'ochii 'nlăcrimați Părinte
Și-mi plânge astăzi inima fierbinte,
Am rătăcit prin neguri și genuni
Înlănțuit de-a patimii furtuni.*

*M'au ispitit dorințele deșarte,
M'au ferecat păcatele de moarte,
Pe drum de-abis am pribegit în noapte
Și-am ascultat a ispitirii șoapte.*

*Sub istovire cruntă m'am trezit,
Ca fiul cel pierdut m'am regăsit,
Și m'am întors cu sufletul stăpân
La Tine Doamne în veci ca să rămân.*

*Sub blânda Ta mantie de lumină
Smerit îmi plec făptura spre odihnă
Și 'n taina rugăciunilor preasfinte
Te simt aproape lângă mini, Părinte.*

*Mă 'ntorc la Tine Doamne, cu credință
Că 'n suflet cresc a florilor căință,
Cel mai frumos buchet Ți-l dăruiesc
Căci pururi eu pe Tine Te iubesc.*

Preot ȘTEFAN TASCIANU

Nr. 8488/1950.

Comunicat

Comunicăm mai jos în copie Circulara On. Minister al Finanțelor, Direcțiunea Impozitului pe veniturile populației, Nr. 6160 Cabinet IX, din 28 Nov. 1950, primită dela Onor. Minister al Cultelor, Dir. Contabilității Nr. 40.679/950 din 26 Dec. 1950, care spune următoarele:

„Suntem sesizați de organele noastre că instituțiile, întreprinderile, organizațiunile economice, cooperativele și organizațiunile cooperative nu dau curs popriilor fiscale, fie că aceste poprii privesc diverși contribuabili ce au sume de încasat, fie că privesc pe angajații sau pensionarii acestora.

Prin aceasta, pe lângă că se creiază dificultăți în executarea bugetului Statului, dar se nesocotește executarea unei dispozițiuni legale, deoarece propria este o măsură de urmărire prevăzută de art. 224—227 din Codul de Procedură Fiscală.

Față de această situație, Vă rugăm a da dispozițiuni tuturor organelor DVs. în subordine întreprinderilor, organizațiunilor economice, cooperativele și organizațiunilor cooperative pendinte, să execute întocmai popriile înființate de organele fiscale și să verse de îndată sumele poprite în contul unităților financiare care au înființat poprirea, cunoscând că în caz de neconformare vor fi blocate conturile instituțiilor și întreprinderilor respective pentru sumele poprite, deoarece conform dispozițiilor legale, terțul poprit devine direct debitorului fiscalului.

p. Ministru, (ss) I. Craiu”.

P. C. Protopopi din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre vor lua cunoștință de circulară și vor conforma.

Sibiu, 9 Ianuarie 1951.

Consiliul arhiepiscopesc

„Este de datoria fiecărui om cinstit,
care dorește pacea, să contribuie la ajutoarea poporului coreean.

Ajutând poporul coreean, sprijinim lupta popoarelor pentru pace și democrație”.

Episcopia ortodoxă română Oradea
Secția Admin. Bisericească

Tabloul

preoților din Eparhia ort. română Oradea,
programați pentru Cursurile de Îndrumare
Ciclul I, Seria VII Cluj.

22 Ianuarie—22 Februarie 1951

1. Savu Gheorghe, Preluca-Nouă, prot. Târgu-Lăpuș.
2. Usturoiu Victor, Vălcăul de jos, prot. Simleul-Silvaniei.
3. Bodea Emil, Mălădia, prot. Simleul-Silvaniei.
4. Bercea Petru, Fizeșiu, prot. Simleul-Silvaniei.
5. Cărpineanu Ioan, Iaz, prot. Simleul-Silvaniei.
6. Pal Mihai, Tiream, prot. Carei.
7. Pop Gheorghe Moftinul-mic, prot. Carei.
8. Bontea Petru, Moftinul-mare, protopopiatul Carei.
9. Popa Gheorghe, Cheru, protopopiatul Oradea.
10. Popovici Traian, Oradea-Velența, prot. Oradea.
11. Chiș Alexandru, Oradea-Ologsig, prot. Oradea.
12. Musceleanu Pantelimon, Lăzăreni, prot. Oradea.
13. Gorea Teodor, Sâmbăta, prot. Beiuș.
14. Gherman Gheorghe, Batarci, prot. Negrești (Oaș).
15. Pop Vasile, Turț, prot. Negrești (Oaș).
16. Mercea Dumitru, Curtuișul-mare, prot. Baia-Mare.
17. Onisim Gheorghe, Ciolt, prot. Baia-Mare.
18. Hotea Cornel, Potău, prot. Satu-Mare.
19. Munteanu Mihai, Crucisor, protopop. Baia-Mare.
20. Cherecheșiu Ștefan, Medieșu-Aur, prot. Baia-Mare.
21. Foltuțiu, Ioan, Varviz, prot. Marghita.
22. Gavrișiu Gheorghe, Popești, prot. Marghita.
23. Dan Ioan, Batăr, prot. Salonta.
24. Burdan Sofronie, Bălnaca, prot. Aleșd.
25. Arsuranu Nicolae, Bulnaca, prot. Aleșd.
26. Ciuhăndu Adrian, Picleu, prot. Aleșd.
27. Pășcuț Traian, Dumbrăvița de Codru, prot. Beiuș.
28. Cavași Cornel, Boghiș, prot. Satu-Mare.
29. Juda Vasile, Odorcu, prot. Satu-Mare.
30. Micu Leontin, Cehal, prot. Carei.
31. Blaga Andrei, Corund, prot. Carei.
32. Filip Leontin, Săcășeni, prot. Carei.
33. Munteanu Ioan, Lipău, prot. Satu-Mare.
34. Popoviciu Gavril, Călacea, Salonta.
35. Tau Ioan, Cociuba, prot. Salonta.
36. Huzău Vasile, Baia-Mare IV.
37. Laurean Emil, Bozinta-Mare, prot. Baia-Mare.
38. Simon Vasile, Săsar, prot. Baia-Mare.
39. Dobocan Alexandru, Benesat, prot. Cehul-Silvaniei.
40. Pitic Vasile, Chioag, prot. Marghita.
41. Papp Ioan, Meziad, prot. Beiuș.
42. Sarba Ilie, Totorenj, prot. Beiuș.
43. Florea Aurel, Călugări, prot. Beiuș.
44. Cucu Gheorghe, Lebeceni, Beiuș.
45. Andreescu Marcel, Domnia, Cehul Silvaniei.

Oradea, la 28 Decembrie 1950.

Consiliul eparhial

Nr. 75/1951.

Comunicat

În conformitate cu articolul 24 din hotărârea Consiliului de Miniștri Nr. 1154, publicată în Buletinul Oficial Nr. 101 din 6 Decembrie 1950 și adresa Ministerului Afacerilor Interne, Direcțiunea Generală a Milităriei Nr. 597.268/950, Vă facem cunoscut că salariații Arhiepiscopiei noastre, funcționari, profesori, protopopi, preoți și cântăreți, care se deplasează în interes de serviciu, în diferite localități din țară, pentru mai mult de 2 zile, urmează să se prezinte unității de Militărie din localitatea în care se face deplasarea, pentru a primi viza de flotant.

Viza se va aplica pe ordinul de serviciu sau pe delegație.

Sibiu, 11 Ianuarie 1950.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8301/1951.

Comunicat

Aducem la cunoștința Onor. Oficii protopopești și parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, că începând cu data de 1 Ianuarie 1951, în corespondența oficială vor menționa raionul și regiunea în locul fostelor plăși și județe.

Sibiu, 10 Ianuarie 1951.

Consiliul Arhiepiscopesc